

Rapport från WLIC 2022 i Dublin

Årets IFLA-konferens gick av stapel i Dublin 26-27 juli. Konferensen var lite speciell av olika skäl. Dels då den blivit uppskjuten två år pga av pandemin men också för att det under det senaste året stormat rejält kring organisationens ledning. Båda faktorerna satte stark prägel på evenemanget.

Konferensen var min tredje om jag räknar in konferensen i Göteborg 2010 då jag deltog som volontär. Jag är inte engagerad i någon sektion utan deltar utifrån ett brett intresse för biblioteksfrågor. Årets tema "Inspire, Engage, Enable, Connect" kändes lockande och relevant och jag blev glad när min ansökan om resestipendie beviljades. Jag närde också en förhoppning att den förhållandevis korta resvägen mellan min hemstad Malmö och konferensorten skulle kunna avverkas förhållandevis klimatsmart.

Konferensen ägde rum i The Convention Centre Dublin, ett relativt nybyggt kongresscenter i Dublins Dockland med utsikt över floden Liffey. Antalet delegater var betydligt lägre än tidigare år. Varken Kina eller Ryssland var tex representerade.

Hur många som deltog via länk vet jag inte. Men förhoppningsvis var det några hundra deltagare till utöver de drygt 2 000 som var på plats i Dublin.

Inledningsceremonin var som vanligt en av höjdpunkterna på hela konferensen. Trots att den var betydligt mindre påkostad och spektakulär än den jag upplevde i Kuala Lumpur 2018. Det faktum att Irland är tvåspråkigt lyftes fram liksom mångfalden av språk inom IFLA.

Dagens huvudtalare var Mary Robinson. På nittioalet var hon Irlands första kvinnliga president. Nu är hon djupt engagerad och internationellt verksam i frågor rörande mänskliga rättigheter och klimatförändringar. I sitt mycket inspirerande tal lyfte hon bibliotekens möjlighet att vara proaktiva. Det värsta vi kan göra är att vara tysta, vi måste våga prata om klimatkrisen. Vi har två alternativ, antingen kollektiv aktivism eller kollektivt självmord. Hon avslutade med att citera Desmond Tutu om hoppets makt: We are prisoner of hope och Nelson Mandela: "It **always seems impossible until it's done**". En mycket bra start på konferensen.

Konferensprogrammet var digert och det krävdes noggrann planering för att hinna med både föreläsningar, posterutställningen och reflektionstid, gärna kopplat till samvaro. Att få reflektera och diskutera med kollegor är oerhört givande och absolut nödvändigt för mig på en större konferens.

Jag lyckades hitta en bra mix av ämnen på de seminarier jag bevistade. Nedan mina favoriter där även framförandet var av toppklass:

- Torontos bibliotekschef Vickery Bowles om tuffa utmaningar och erfarenheter av att arbeta med det demokratiska uppdraget.
- Bibliotekarier från södra Dublins mobila biblioteksverksamhet om hur de arbetade uppsökande under pandemin. För att marknadsföra boken kommer-tjänsten mot nya användare skapades "biblioteket under locket", vackra presentboxar med blandat innehåll. Förutom en bok och information om biblioteket fanns det även några pussel, en boklampa, pennor, målarbok mm.
- Överbibliotekarien på Trinity College, Helen Shenton, om det pågående arbetet med konserveringen och omformningen av den ikoniska utställningen Book of Kells på Library of Trinity College Dublin. Vilket representerar ett av de mest betydande kulturarvsprojekten i Irland för närvarande. Parallellt skapas det mycket ambitiösa Virtual Trinity Library, som

möjliggör global tillgång till de mest värdefulla, sårbara och distinkt unika bibliotekssamlingarna. Ett spännande projekt och en magnetisk talare.

Tyvärr var jag inte lika nöjd med de sessioner som handlade om turbulensen inom IFLA:s ledning. Här gjordes tappra försök till att öppna upp för dialog mellan ledningen och övriga delegater men många av de svar som gavs väckte bara nya frågor. Fortsättning följer.

Konferensens festligaste punkt var som alltid Cultural evening. I år bussades vi iväg till det magnifika och prisbelönta biblioteket och kulturhuset i Dún Laoghaire – LexIcon Library, en dryg mil utanför Dublin. Biblioteket, byggt 2015, ligger nära byns småbåtshamn med en spektakulär utsikt över hamn och hav. Kvällen inleddes med en generös buffé med irländska delikatesser och avslutades med ett jättedisco på avdelningen för ungdomslitteratur. Däremellan bjöds det på musik, dansuppvisning, teater och uppläsningar. En härlig kväll med fantastisk stämning.

Jag är glad och tacksam över möjligheten att få delta på ännu en IFLA-konferens. Det är fint att träffa kollegor från hela världen och upptäcka att vi har så mycket gemensamt, både utmaningar och arbetsätt. Det är inspirerande och ger kraft. Men det skaver lite att tänka på vilka klimatavtryck dessa årliga internationella konferenser gör. Sektionernas arbete har efter vad jag förstått fungerat alldeles utmärkt digitalt. Även om medlemmarna uppenbarligen var glada över att äntligen få umgås IRL igen.

Mina planer på att åka tåg från Malmö till Dublin grusades, framför allt pga tidsaspekten. Men bortsett från det blev resan som jag tänkt mig. Massor av ny kunskap och nya perspektiv och trevlig samvaro i pauser och kvällstid. Det jag framförallt bär med mig från konferensen är att det krävs mod och handlingskraft från oss som har förmånen att leda en biblioteksverksamhet. Vi måste stå upp för yttrandefriheten om vi fortsatt vill ha demokrati. Och att aldrig sluta hoppas.

Lomma 31 oktober 2022

Susann Ek